

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-Д, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Здравка Иванова

Членове: Цветомира П. Кордоловска
Дачева
Калина В. Станчева

като разгледа докладваното от Калина В. Станчева Въззивно гражданско дело № 20211100513207 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 435, ал. 2, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по частна жалба, подадена от М. В. ГР. срещу Постановления от 18.01.2021 г. и от 27.01.2021 г., постановени по изпълнително дело № 20209210400978/2020 г. по описа на ЧСИ С.П., рег. № 921 на КЧСИ, с които на основание чл. 528, ал. 3 ГПК на жалбоподателката са били наложени глоби в размер на по 400 лева всяка.

Жалбоподателката излага подробни оплаквания за неправилност на обжалваните постановления. Твърди, че поканата за доброволно изпълнение (ПДИ) е нередовно връчена. На следващо място заявява, че работният график на вискателя е следвало да бъде заверен от него с подпис. Дори да се приеме, че работният му график е динамичен, се създавало объркване относно изпълнението на първоинстанционното решение. Заявява, че нямало как предварително да разполага с информация, какво ще бъде здравословното състояние на детето и е в невъзможност да предостави информацията съгласно 528, ал. 2 ГПК. Пледира, че ПДИ е нередовно връчена и поради факта, че изискването МОСВ да връчи процесните книжа по изпълнителното дело, го засяга не в служебно качество, а в лично такова. Излага, че от 15.09.2020 г. дъщеря ѝ за първи път е започнала да посещава детска градина и е боледувала почти всяка седмица. Заявява, че протоколът от 15.01.2021 г. не ѝ е връчен. Твърди, че не

води кореспонденция по „вайбър“. Заклучава, че така осъществяваната процедура от ЧСИ П. е в нарушение не само на ГПК, а също така и на Конвенцията за защита на правата на детето и Закона за закрила на детето. Отчитайки тези обстоятелствата и предвид, че не е в изпълнение по отношение на изпратената от ЧСИ П. ПДИ за осъществяване на режим на лични отношения на бащата с детето на посочените дати, моли съда да бъдат отменени наложените й глоби в размер на от по 400 лева всяка по изп. дело № 20209210400978 по описа на ЧСИ С. П..

Ответната страна по жалбата - вискателят Я.Д.Л. не е депозирал писмено възражение в срока и по реда на чл. 435, ал. 3, изр. 1 ГПК.

В писмените си мотиви, съдебният изпълнител изразява становище за неоснователност на жалбата. Заявява, че до длъжника е изпратена и редовно връчена покана за доброволно изпълнение, но същият не е депозирал отговор в срока по чл. 528, ал. 2 ГПК. За работния график, приложим за работата на бащата за месец януари 2021 година, длъжникът е уведомен чрез работодателя с ПДИ от 23.12.2020 г., връчена на Г. на 11.01.2021 г. Предвид този факт, на 15.01.2021 г. е направен опит за осъществяване на личен контакт, който обаче отново останал безуспешен. За неизпълнението на задължението на майката-длъжник да предаде детето на баща му, на последната с Постановление от 18.01.2021 г. е наложена глоба в размер на 400 лева – предмет на проверка в настоящото производство. На 21.01.2021 г. е посетен и частният дом на М.Г., за което е съставен съответен протокол с вх. № 14/21.01.2021 г., в присъствието на представител на ДСП „Красно село“, бащата и бабата на детето, представители на СДВР. И на тази дата длъжникът не е открит. Поради това и с постановление от 27.01.2021 г. на Г. е наложена отново глоба в размер на 400 лева, доколкото същата не е изпълнила задължението си. Заявява, че извършените по изпълнителното дело действия са правилни и законосъобразни, като размерът на наложената глоба съответства на поведението на длъжника по изпълнителното дело и системното неизпълнение на задълженията му.

Представено е копие от изпълнителното дело.

Софийски градски съд, след като разгледа жалбата и приложените с нея материали, намира следното от фактическа страна:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице и в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител по чл. 435, ал. 2, т. 1 от ГПК и като такава, следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, частната жалба се явява неоснователна, предвид следното:

С постановление от 08.10.2020 г. на ЧСИ, С. П. е образувано изп. д. №

20209210400978 срещу длъжника М. В. ГР. за осъществяване на посочения в изпълнителния лист от 17.07.2020 г. режим на лични отношения на вискателя Я.Д.Л. с дъщеря му М.Я.Л..

С покана за доброволно изпълнение изх. № 21479 от 23.12.2020 г., връчена на длъжника на 06.01.2021 г. лично, ЧСИ С. П. го е уведомил, че следва доброволно да изпълни задължението си за предаване на М.Я.Л. на нейния баща Я.Д.Л., както следва: на 07.01.2021 г. от дома на майката в град София, а в случай, че детето е на детската градина - след приключване на занятията в ДГ 80 "Приказна калина" до 18.00 часа на 08.01.2021 г., когато детето ще бъде върнато в дома на неговата майка М. В. ГР.; на 15.01.2020 г. от дома на майката в град София, а в случай, че детето е на детска градина - след приключване на занятията в ДГ 80 "Приказна калина" до 18.00 часа на 16.01.2021 г. и на 21.01.2021 г. от дома на майката в град София, а в случай, че детето е на детска градина – съответно след приключване на занятията в ДГ 80 "Приказна калина" до 18.00 часа на 22.01.2021 г., както и всяка следваща първа, втора и трета седмица от месеца занапред, съгласно работния график на бащата, за първите два почивни дни според графика до настъпване на обстоятелство по промяна на определените мерки. На длъжника е указано, че в тридневен срок от връчването следва да съобщи на съдебния изпълнител готов ли е да предаде детето в място и време, какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват и в кое място и време е готов да предаде детето. Същият е бил предупреден, че на основание чл. 527, ал. 3 ГПК при всяко неизпълнение подлежи на глоба.

Приложен е приемо-предавателен протокол от 15.01.2021 г., удостоверяващ, че в сградата на детската градина, посещавана от детето М.Л., се явил вискателят Л., за да вземе дъщеря си, като представил ПДИ с изх. № 21479 от 23.12.2020 г.

С обжалваното постановление от 18.01.2021 г. съдебният изпълнител е приел, че длъжникът М.Г. не е изпълнила в тридневен срок задължението си за уведомяване дали е готова да предаде детето в определеното място и време съобразно изпълнителния титул, какви пречки за своевременно изпълнение на задължението съществуват, в кое място и време е готова да предаде детето, като с това е нарушила чл. 528, ал. 2 ГПК, отделно е констатирал, че видно от представения протокол от 15.01.2021 г. Г. отказва съдействие във връзка с изпълнение на определените от съда задължения за предоставяне на възможност на вискателя Л. да вижда дъщеря си М., като системно възпрепятства срещите между последните, предвид което на основание чл. 528, ал. 5 ГПК вр. чл. 527, ал. 3 ГПК, й е наложил глоба в размер на 400 лева.

В процесната покана от 23.12.2020 г. е указано още, че съгласно представения график за месец януари 2021 г. на бащата на детето Я. Л. следващата дата за осъществяване на режим на лични отношения с детето М.Л. е 21-ви януари 2021 година. Детето следвало да бъде предадено от майката на бащата на сочената дата на

адреса на първата, находящ се в гр. София, ж.к. *****, а в случай, че дъщерята М.Л. е на детска градина – след приключване на занятията в детска градина 80 „Приказна калина“, находяща се на адрес: гр. София, ул. „*****“

По делото е представен протокол от 21.01.2021 г., удостоверяващ, че е проведен разговор между помощник-частен съдебен изпълнител при ЧСИ С. П. – Е.М.К. с детската учителка на детето М.Л. – А.Й., като последната уведомила, че от 04.01.2021 г. детето не посещава занятия, като същото не присъства и днес.

Приложен е и протокол за предаване на дете от 21.01.2021 г., съставен в присъствието на ПЧСИ Е.П., вискателя Я. Л., както и представители на ДСП „Красно село“ - В. Б. и Е.Н., видно от който длъжникът Г. не е изпълнила задължението за предаване детето М. на баща му. Допълнително е удостоверено, че след многократни почуквания на входната врата никой не отворил. Направен бил опит за връзка с длъжника Г. на телефонен номер 0883/316446, но никой не отговорил. Констатирано е, че по-рано през същия ден г-жа Б. от ДСП „Красно село“ е направила опит да се свърже с М.Г., но без успех.

При така изведената фактология, се достигна до следните правни изводи:

Правото на лични отношения с детето принадлежи на родителя, на когото не е предоставено упражняването на родителските права. Със съдебното решение, с което правото на упражняване на родителските права се предоставя на единия родител, другият не се лишава от тези права. Той остава техен титуляр, но не може да ги упражнява в пълен обем. Затова законът предоставя на този родител правото на лични отношения с детето, като те се упражняват съгласно определен от съда режим.

В случаите, когато задълженията за предаване или връщане на дете не се изпълняват доброволно, е налице възможност за тяхното принудително изпълнение. Това е задължение на родител, което е такова за незаместимо действие, по смисъла на чл. 527 ГПК. Правото на лични отношения обаче не може да бъде реализирано, а съответно и съдебното решение няма да бъде изпълнено, ако детето не бъде реално предадено на родителя за периода на осъществяването му. Последното се реализира по реда на чл. 528, ал. 5 ГПК. Приложното поле на изпълнителния способ по чл. 528 ГПК е очертано в ал. 1 на разпоредбата. Същото се отнася и до изпълнение на задължение за предаване на дете и за такова за последващо връщане на детето.

При изпълнение на притезания за незаместими действия, законният интерес на кредитора обаче ще бъде удовлетворен само ако длъжникът бъде принуден лично за извърши дължимото действие. Затова разпоредбата на чл. 527, ал. 1 ГПК предвижда, че съдебният изпълнител има право да принуждава длъжника да извърши действието, като му налага глоби до 200 лева. Разпоредбата на чл. 527, ал. 3 ГПК урежда изпълнението на решения, задължаващи длъжника да бездейства. Принудителното изпълнение следователно се налага, когато длъжникът върши противното на това,

което с решението е задължен да върши или да търпи. Това са задължения винаги за незаместимо лично поведение, като за всяко нарушаване на задължението за бездействие, тоест при всяко действие или съпротива на длъжника, нарушаващи задължението му, съдебният изпълнител по искане на вискателя му налага глоба до 400 лева. Следователно, глобата в тези две хипотези не е административно наказание, а способ за принудително изпълнение.

Новелата на чл. 528, ал. 3 ГПК навежда, че налагането на глоба не съставлява своего рода принудителен изпълнителен способ, а санкция за неизпълнение на задължението на единия родител за оказване на съдействие на съдебния изпълнител чрез предоставяне на информация за обстоятелствата, описани в чл. 528, ал. 2 ГПК, а именно: 1. готов ли е да предаде детето в определеното място и време; 2. какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват; 3. в кое място и време е готов да предаде детето. Само за неизпълнение на това задължение за предоставяне на поисканите сведения за тези обстоятелства в 3-дневен срок от връчването на поканата за доброволно изпълнение може да се наложи уредената в чл. 528, ал. 3 във вр. с чл. 527, ал. 3 ГПК глоба в размер до 400 лева.

Видно от изложената по-горе фактическа обстановка настоящият случай касае последната посочена хипотезата, а именно налагане на глоби от съдебния изпълнител на длъжника поради неизпълнение на задължението му, визирано в разпоредбата на чл. 528, ал. 2 ГПК. При положение, че на длъжникът е била редовно връчена ПДИ/23.12.2020 г., получена от последния на 06.01.2021 г. лично, същият е бил длъжен в предвидения от закона тридневен срок да съобщи на съдебния изпълнител готовността си, мястото и времето на предаване на детето или пречките за това. След като не е изпълнил това свое задължение, същият подлежи на глоба по чл. 527, ал. 3 ГПК, като за всяко неизпълнение се налага отделна глоба. Процесните глоби – всяка в размер на по 400 лева, наложени съответно с постановление от 18.01.2021 г., касаещо неизпълнение на задължението за предаване на детето М. на дата 15.01.2021 г., и с постановление от 27.01.2021 г., касаещо неизпълнение на задължението за осъществяване на личен контакт на бащата и детето на 21.01.2021 г., са наложени като санкция за неизпълнение на задължение на длъжника да предостави в указания му срок информацията по чл. 528, ал. 2 от ГПК за определените дати. За горното му законоустановено задължение същият е изрично предупреден от ЧСИ с поканата за доброволно изпълнение, получена на 06.01.2021 г. в която е отбелязано, че при неизпълнение на задължението за предоставяне на посочената информация, ще бъде санкциониран по реда на чл. 527, ал. 3 от ГПК за всяко нарушение на това задължение.

Длъжникът безспорно не е изпълнил задължението по чл. 528, ал. 2 от ГПК в указания срок, а в негов и на детето интерес е било да го стори, за да осведоми съдебния изпълнител, че са налице обстоятелства, които го възпрепятстват да изпълни

режима на лични контакти на бащата с детето. Пасивното му поведение, което безспорно представлява неизпълнение на задължението му по цитираната разпоредба, е обосновоало налагане на санкцията. В този смисъл са били налице законоустановените предпоставки за налагане на глобата, визирана в чл. 528, ал. 3 от ГПК за всяко от неизпълненията – съответно от 15-ти януари и от 21-ви януари, 2021 година. Предвид изложените по-горе подробни факти по делото, се налага изводът, че длъжникът е бил напълно наясно със задълженията си, доколкото не за първи път родителите на М.Л. са изправени пред такава ситуация.

В допълнение към преждезложеното следва да се посочи, че инвокираните в жалбата възражения касателно нередовност на процедурата по връчване на книжата от ЧСИ П. до жалбоподателя са неоснователни. Новелата на чл. 49 ГПК, уреждаща мястото на връчване на книжата по делото, регламентира, че същото е редовно, когато се връчи в жилището, вилата, местоработата, местослуженето, седалището, мястото за осъществяване на стопанска дейност или друго място, което се обитава от адресата, както и всяко друго място, на което адресатът може да бъде намерен. Разпоредбата на процесуалния закон не прави никаква връзка между мястото на връчване и характера, респективно предмета на делото, по чийто повод се осъществява изпращането на книжата. В този смисъл напълно несъстоятелно се явява твърдението на жалбоподателя, че връчване на книжа, касаещи го в лично, а не в служебно качество, осъществено чрез работодателя му, е незаконосъобразно. Отделно от това, процесната ПДИ с изх. № 21479 от 23.12.2020 г. е получена от длъжника Г. лично на 06.01.2021 г., като последното е удостоверено с подпис на същата.

Без значение за спора в случая се явява твърдението на жалбоподателя, че нямало как да предостави каквато и да било предварителна информация на съдебния изпълнител, тъй като не е можел да знае предварително какво ще бъде здравословното състояние на детето.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че в случая длъжникът е бил изцяло недобросъвестен, като не е изпълнил вменените му с чл. 528, ал. 2 ГПК задължения. Следователно, неизпълнението от негова страна е законосъобразно санкционирано от ЧСИ С. П. чрез налагането на глоби в размер на по 400 лева всяка – за неизпълнението на задължението по чл. 528, ал. 2 ГПК за 15-ти януари, 2021 г. и за 21.01. същата година.

С оглед на това, обжалваните постановления следва да бъдат потвърдени, а подадената срещу тях жалба отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление от 18.01.2021 г. и Постановление от 27.01.2021 г., постановени по изпълнително дело № 20209210400978/2020 г. по описа на ЧСИ С. П., рег. № 921 на КЧСИ, с което на основание чл. 528, ал. 5 вр. чл. 527, ал. 3 ГПК на М. В. ГР. са наложени глоби в размер на по 400 лева всяка.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____